

Prinsbisdom Metz

Onderdeel van het Heilige Roomse Rijk 10e eeuw – 1552/1648



Metz was een tot de Boven-Rijnse Kreits behorende rijksstad binnen het Heilige Roomse Rijk.

De Romeinen bouwden het castellum Mediomatriker, later Mettis, en vervolgens Metz. Vermoedelijk in de vierde eeuw werd het de zetel van een bisdom. Onder de Karolingen werd het de begraafplaats van de dynastie. Karel de Grote heeft overwogen Metz tot zijn hoofdstad te maken, maar dat werd uiteindelijk Aken. In 869 werd Karel de Kale in Metz gekroond.

In de volgende jaren werd de stad deel van het prinsbisdom Metz, maar vanaf de twaalfde eeuw probeerde de stad zich los te maken van het prinsbisdom. Bisschop Bertram (1180-1212) herstelde het bisschoppelijke gezag over de stad. In 1215 greep keizer Frederik II ten gunste van de bisschop, maar de stad werd toch steeds machtiger.

In 1224 vond de "guerre des amis" plaats, waardoor de invloed van de bisschop verdween en er een bewind van patriciërs ontstond. Het gebied van de rijksstad was zeer omvangrijk en bevatte 130 dorpen. De naburige vorstendommen probeerden regelmatig de stad binnen hun invloedssfeer te krijgen. Zo was er van 1324 tot 1326 een coalitie actief van het keurvorstendom Trier, het hertogdom Lotharingen, het graafschap Bar en het graafschap Luxemburg.

In 1552 droegen de protestantse rijksvorsten het rijksvicariaat over de rijkssteden Metz, Toul en Verdun wederrechtelijk over aan de koning van Frankrijk. Frankrijk bezette daarop de drie steden en maakte vervolgens van de drie prinsbisdommen (prinsbisdom Metz, prinsbisdom Toul, prinsbisdom Verdun) een protectoraat. In paragraaf 70 van de Vrede van Münster van 1648 stond de keizer de drie bisdommen en de drie rijkssteden definitief aan Frankrijk af.



Porte des Allemands

De Porte des Allemands is een stadspoort van de Franse stad Metz. De poort is vernoemd naar het nabijgelegen ziekenhuis van de Duitse Orde. Aan de stadszijde bestaat de poort uit twee smalle ronde torens die gebouwd zijn in 1230. Deze torens staan met een brug over de Seille in verbinding met een gekanteelde toren die gebouwd is in 1445. Op de brug werd in 1480 nog een bogengalerij toegevoegd.

Halverwege de 17e eeuw werd de verdedigingswerken van Metz vernieuwd door de Franse vestingbouwkundigen Sébastien Le Prestre de Vauban en Louis de Cormontaigne. Hierin werd de Porte des Allemands zonder aanpassingen opgenomen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog raakte de poort beschadigd door artillerievuur. Na de oorlog werd de poort weer opgebouwd en sinds de renovatie in 1968 is de poort weer begaanbaar voor voetgangers.



Moyon Pont

De belangrijkste historische bruggen in Metz zijn de Grand Pont et moyon en Pont des morts. Beide bruggen hebben nogal dubieuze namen de Grote dodenbrug en de brug van de dood. De Grand Pont et moyon is de grootste en langste van de twee bruggen. De naam van de brug heeft te maken met een belasting die vroeger betaald moest worden als je over de brug wilde. Het kerkhof van Metz lag aan de andere zijde van de brug en als je een overledene over de brug wilde brengen moest je zijn beste kledingstuk schenken aan het ziekenhuis dat verantwoordelijk was voor de bouw en het onderhoud van de brug.

De moyon Pont des Morts is ongeveer gelijk gebouwd met de eerste stenen versie van de Grand Pont de Morts. De kleine brug is door de eeuwen meerdere malen vernield geweest. Voor het laatst tijdens de Tweede wereldoorlog.



Kathedraal Saint-Étienne van Metz

De kathedraal werd in de veertiende eeuw gevormd door twee kerken samen te voegen: het schip van Saint-Étienne (13e eeuw) werd verbonden met de noordzijde van een oudere romaanse kerk. In de vijftiende eeuw werden een transept en een koor toegevoegd. Het schip is het op twee na hoogste in Frankrijk: 41,41 m. Alleen de Notre-Dame d'Amiens (42,3 m) en de kathedraal van Beauvais (48,5 m) zijn hoger.